

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre . . . 6 frt. — kr.
 Három évre . . . 18 " —
 Negyed évre . . . 1 " 50 "
 Egyes szám ára . . . 6 kr.
 Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
 hetenként kétszer:
 vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
 a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
 sorért vagy annak terfogataért
 4 kr. s minden egyszeri közlés
 után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
 Nagy és többször közlendő
 hirdetményt a kiadóhivatal ár-
 kedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban
 közlendő cikkek soronként
 10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéő Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Kolozsvárról.

Szeptember 2-án.

Annyi szerep jutott Csiknak a közelebbi napokban Kolozsvárra, hogy meg nem emlékezni az azzal összefüggő eseményekről, hálátianság volna a pátria iránt.

Kezdjük ott, a hol kezdődik: a lövöldében (vulgo: lövőházban). Mihelyt az ajtón bedugjuk fejünket, azonnal legelől több izléssel összeállított szötemény-piramis közt a csikszeredai szöveiskoláé ötlük szemünkbe. Alig lépünk egy felet a teremben, özv. Lakatos Janosné, a mi polgári leányiskolánk kifogyhatlan buzgalmu igazgatója áll előttünk az ő példátlan figyelmes és előzékenységben utánozhatlan alakjával. Mutogat, magyaráz, kalauzol s közben nem feledkezvén meg kötelességéről, utasításokat osztogat a körülötte zsibongó hölgyeknek, felügyelőknak, kiállítóknak stb. Innen leakaszt egy csokrot, amoda egy koszorút tűz fel, tovább a kiállító nevét írja fel hamarasan egy czédulára; itt egy vásárlóval alkuszik, ott egy eladott kendő árát veszi be és jegyzi a naplóba, amott egy kiállított tárgyat veszen el helyéről és teszi alkalmasabb pontra, hol a figyelmet inkább magára vonja. Hogy még mennyit és hogyan teszen, azt szorgos pennával leírni lehetetlen. Az ő mozgó tevékenységét csak bámulni, de

elég méltányolni nem lehet. Az iparminiszterium által ő van megbízva az erdélyi szöveiskolák kiállításának rendezésével. Meg is felelt a megbízásnak asszonyul. Állítottak ki — a csikszeredaiak kivül — a tordai, deési, ádámosi és gyalui szöveiskolák, melyek mind külön csoportban foglalnak helyet. Az adás-vevés nagy. Különösen a szeredai szötemények nagy keletnek örvendnek. Alig van már néhány tárgy, melyre rá ne legyen a vevő nevét mutató czédula tűzve. Kereken a falak mellett a kolozsvári iparostanulók munkái vannak elhelyezve polczokon. Kovács, lakatos, bádigos, szabó, suszter, asztalos, kárpitos, szíjgyártó, kerekas, ács, szücs, fazakas, könyvkötő, kertész, kádár stb. iparosok segédjei állították ki munkáikat. Lehet mondani, oly szép és tökéletes példány valamennyi, hogy valóban dicséretre válnak mind a kiállítóknak, mind pedig a kiállító mestereinek. Ott fárad állandóan Benigni Samu is a kiállítás körül, Kolozsvár városának egyik legtekintélyesebb iparos férfia; valamint a felsőbb kereskedelmi iskola buzgó tanárai. Ott buzgólkodik Fereneci Ignác (szintén csiki ember), Kolozsvár egyik legelőkelőbb iparosa. Naponta megosztják a felügyelőit fáradtságos teendőit a helybeli nőegyletek kiküldött tagjai is. A kiállítás 5-éig tart. Közönség meglehetősen számmal látogatja, bár

a szomszédban levő állatkiallítás miatt a közönség figyelme meglehetősen megoszlik.

Az állatkiallításnak a sétatér végén diszes új csarnoka van állandóan építve, bár a kiállítás érdeke azt kíváná, hogy az ne állandóan egy helyen, hanem az ország különböző pontjain tartassék meg.

Az idei kiállítás a tavalyit minőség tekintetében jóval fölül mulja, bár mennyiség tekintetében némi apadás észlelhető a kiállított állatok számában. Gyönyörűség lepi meg az embert, ha végig nézi a különböző fajú és nemű állatok hosszú sorát. Az idei kiállítás különösen lovakban volt gazdag. Erdélyi aristokracziája vetélkedve hozta ide nagy számban lovait; bikák, borjas tehenek, tinók, bivalok, pinzgauiak, sertések, juhok és baromfiak mind a legszebb és legnemesebb példányokban lettek bemutatva. A kiállítás porondján egyes raktárosok és gyárosok gazdasági gépeket és eszközöket állítottak ki bemutatás végett, melyek hasonlóan érdekeltik a kiállítást. A bírálatok tegnap — a megnyitás napján — már minden osztályban megejtették s az eredmény azonnal kifüggesztetett a nyertes állatok állásaira. A díjak kiosztása csak holnap — 3-án — délután fog megtörténni. A díjak odaítélésénél — mint mindenütt — itt is fordultak elő némi zavarok;

de ez már olyan vele született természetű minden rendű és rangú „bizottság“-nak, melyet így hívnak, hogy ahhoz értő ember ezt mintegy természetesnek találja. A nyertesek neveit azért nem tartom szükségesnek közölni, mert lapunk olvasói jórészt már olvasták azt a napilapokban, melyek a közléssel nemcsak sietni szoktak, hanem azt el is „hamarkodják“ rendesen.

No de ez különben sem érdekelné olvasóinkat, miután — sajnos — sem Csik-, sem Háromszék-, sem Udvarhely-megyéből egyetlen kiállító sem vett részt jelen kiállításon; sőt mondhatnám, hogy az egész Székelyföldről nem volt egyetlen egy állat is kiállítva. Ez elég sajnós, hogy be kell vallanunk; de nem lehet tenni róla. A távolság olyan nagy Kolozsvár és a Székelyföld közt, hogy gazdáinktól a legvérmesebb kívánság mellett sem követelhetnénk annyi anyagi áldozatot, mennyit egy ilyen kiállításon való részvétel megkíván. Mi e tekintetben is haza vagyunk utalva; nekünk otthon kell feltalálnunk a tért; otthon kell buzgólkodnunk, ha nem akarunk elmaradni a gőzerővel haladó világtól. Hiszem is, hogy ez idén is megfövéünk a magunk szírában s a mi kiállításunk Gyó.-Szentmiklóson gazdáink buzgalmából fog nekünk annyi okulást és jövőre való serkentést eredményezni, melylyel nemcsak meg le-

A „Székelyföld“ tárczája.

A Hajnal regéje.

Írta: Gúdrí Ferencz.

Hol messze hegyeknek kéklő orma látszik
 Halvány körvonalban keleten;
 Hol lágy fuvalommal vad fergeteg játszik,
 Égbe nyúló, komor bérceken;
 Hol a szelid csermely kacagó csörgése
 Haragos mennydörgés morájába vész;
 Hol tiszta, szent az Ur minden teremtese,
 Nem illete semmit még emberi kéz:
 Ott, ott, a magasban,
 Az örök szabadságban,
 Réges-rég volt, mikor megesett,
 De igaz lehetett
 Ez apró történet, —
 Így regélik az agg fenyvesek:

Fölébredt álmából
 S biboros ágyából
 Kelt épen a Hajnal,
 Rózsaszín ruhában,
 Sugaras uszályban,
 Fénylő arany hajjal.
 Szép volt! Mosolyán a virágok kinyitak,
 Dalra kelt lakója a sűrű csalitnak,
 S édes szerelemnek lánggal égő vágya
 Szállt tekintetéből az egész világra.

Meglátta a Felhő borongó szemével;
 Szívét rögtön szilaj szerelem tölté el,

Mely nem szokott kérni, de épen követel
 S mily gyorsan lángra gyúlt, oly hamar
 [alszik el.]

„Hallod-e, szép Hajnal? Szeretlek, imádlak!
 Én vagyok a Felhő, fia a világnak!
 Fenséges alakod halálra igéztet;
 Ha nem szeretsz engem, én — megöllek
 [téged!]...“

A szép Hajnal csupán mosolygott, nevetett,
 De nem adhata rá semmi feleletet,
 Mert egy másik kőr állott már előtte,
 Kinek ködfátyolból volt szöve ruhája,
 Meseszerű képek lehelve reája,
 S halvány a két arcza; szemét lesütötte.
 A zord Felhő után a Hajnal elébe
 Ő állt s szelid hangon hozzá így beszéle:

„Hallgass meg, szép Hajnal! Szeretlek!
 [Imádlak!]

Örök üdvöm látom, mikor téged látalak!
 Mosolygásod egész lényem' elbűvölte;
 Oh, könyörülj! vess hát kinjaimnak véget!...
 Én vagyok az Ábránd, fájó szív szülötte;
 Ha nem szeretsz engem: én meghalok
 [érted!...]“

Kipirult a hajnal, remegett a szíve,
 De a válasza nem váratott;
 Rég titkolt szerelme, az jutott eszébe!
 S feleletet rögtön így adott:

„Egyik megöl engem, másik meghal értem, —
 Sehogy se lesz nagy kár —
 Rajta! de én sem ezt, sem azt nem szeretem:
 Más szeretlek én már!...“

Rövid válasz volt ez,
 De száz hosszun tulleszt.
 A szép Hajnal lássa,
 Mi lesz a hatása.

Megdörmült a Felhő: „Nem szeretsz? azt
 [mondád?]

Dejszen nem járatod velem a bolondját!“
 S két fekete marka mennykövel lett tele,
 Megrázkodott úgy, hogy ég s föld rengett
 [bele.]

Aztán vak dühében a Hajnalnak rontott:
 „Eltiporlak!“ — zugá s már sujtott feléje;
 Gondolatja volt, hogy halálosan érje,
 De kit talált, az a szerelmes Ábránd volt.

Ő kapta a csapást, de vissza nem csapott;
 „Ölj meg, — így szólt — úgy is halni való
 vagyok!“

S védve a szép Hajnalt, kebelét kitérta,
 Hadd vágja a Felhő, hol jobban találja.
 Volt is annak, de sok gyilkoló fegyvere,
 Könnyű összezuñni az Ábrándot vele,
 Rábocsátotta a sötét gond boruját,
 S egy végső döféssel tölté ki boszuját:
 Megölte Ábrándot a rideg valóval!
 Kimult szegény Ábránd egy rövid sohajjal:
 „Érted, oh szép Hajnal!...“

Csendesült a Felhő, megszűnt nagy haragja
 S a bánkodó Hajnalt — egyszer csak ott
 [hagyja.]

Ez is ámulatból, mint magához tére,
 Mire gondolt másra? hát a szerelmére.

Ujlag mosolyog s édesgető szókkal,
 Majd hogy ez nem használ, megígért
 Hívja szeretőjét, [sok sókka]
 Szerelmes Szellőjét.

„Oh jöjj már, jöjj hamar, oly epedve várlak!
 Jer suttagó Szellő, rég ölelni vágylak!...“

Jaj, de az a Szellő gúnyosan hallgatja,
 S a völgy virágait tovább sókolgatja...
 „Rózsaszínű Hajnal! Csalódtál egy cseppet,
 Ha szavam s csókjaim szerelemnek vettéd;
 Tréfa volt az, kincsem,
 Ma van, holnap nincsen.“

Ezer tör nem metszőbb egy gunyoló szónál!
 Zokogott a Hajnal
 Panaszkodó ajkkal:

„Verjen meg a sorsod, gonoszlelkű voltál!
 Megcsaltál galádul! Sohse legyen nyugtod;
 Hol legjobb szeretnéd, onnan kelljen fut-
 [nod!...]“

Oh mért is hogy olyan nagyon szerettelek?...
 Mért hogy parancsolni a szívnek nem
 lehet?...“

S a csapodár Szellő maig is kacagja,
 E kis történet hogy így esett;
 Kristályharomával maig is siratja
 Hajnal, hogy jó Ábránd elveszett...

Oh de késő bánat! Mindennek már vége! —
 Eddig van a Hajnal szomorú regéje.

hetünk elégedve, de örömtinkre és megnyugtatósunkra, sőt büszkeségünkre fog szolgálni, mint a múlt évi.

Adja az Isten!

(e.)

A zuralkodóház öröme. Stefánia trónörökösne ő fensége Laxenburgban f. hó 2-án reggel 7 óra 15 perczkor könnyen és szerencsésen leánygyermeket szült. Ugy az anya, mint az újszülött főhercegnő a körülményekhez képest jól érzik magukat.

Bécs, szept. 3. Mint a W. Allg. Ztg. értesül, az új szülött főhercegnő a keresztelésben Erzsébet, Mária, Henriette, Stefanie, Gizella nevet fog nyerni. A gyermek szőke haju, kékszemű. Dr. Braun s Wiederhofer szerint jól kifejlődött, teljesen egészséges, erős gyermek. Holnap reggel az ajának Tomor kisasszonynak gondviselésére bizzák. Az orvosi teendőket Wiederhofer végzi.

Csikmegye törv. hat. bizottságának aug. 29-én tartott rendkívüli közgyűléséből*)

A szép számmal egybegyűlt megyei bizottsági tagok kebeléből kiküldött meghívó bizottság élén főispán mélt. Mikó Bálint ur a tanácskozási teremben megjelenén, elnöki székét „éljen”-zések között elfoglalta s a gyűlést azon indítvány megtételével nyitotta meg, miszerint Rudolf cs. és kir. főherczeg ő Fensége legmagasabb családájában várt örömdetes születési esemény alkalmából a megye közönsége szerencsekívánátát a trón zsámolyához juttatni méltóztatassék. Ezen indítvány általános helyesléssel fogadtatván, legott határozattá emeltetett.

Ennek megtörténtével felolvastattak a folyó évben hozott és szentesítést nyert több törvényezikkek, melyek 30 napi közszemlére kitétetni rendeltettek a bizottság által.

Azután felolvastattak több kormányrendeletek, jelesen: Belügyminiszter ur ő nagyméltóságának az 1877-ik év végével választott s a törvényszerű 6 év lejártával az év végén kilépő, valamint az időközben elhalt, lemondott vagy eltávozott megyebizottsági tagok helyeinek választás utjánai betöltése és a legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékének kiigazítása tárgyában leadott magas rendelete, minek alapján az új választások megajátására egy elnök és két tagból álló bizottságok küldetvén ki külön-külön minden választó kerületbe, a választások határnapjául folyó évi október hó 1-ső napja tüzetett ki.

Ugyancsak elől nevezett miniszter urnak a magánhirdetmények megrogálását, eltávolítását korlátozó szabályrendelet elkészítése az állandó választmány joggyi alszakának meghagyatott. Továbbá földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur azon kérelemmel járulván a megye közönségéhez, miszerint a Kolozsvárt felállítandó fa- és vasipari tanműhelyek iránt meggyeszerzte az érdekeltséget felkelteni s maga részéről is ösztöndíjakat alapítani sziveskednék, a közgyűlés ezen miniszteri leiratot a megyei ösztöndíjak kiosztása iránti véleményezéssel szabályrendeletileg megbízott ötös bizottságnak javaslatával végett kiadni határozta.

A gőzepeknél alkalmazott munkások testi épségének megóvása iránt szerkesztett szabályrendelet minden észrevétel nélkül elfogadtatott, valamint azon két szabályrendeleti függelék is, melyek által a megyei takaré- és árvapénztárakból adandó kölcsön-összegek gyorsabb felvétele, illetve kiszolgáltatása könnyítették meg, s egyuttal a takarékpénztár által kezelt és gyümölcsötzetendő pénzek kamatai 8%-ról 6%-ra szállítottak le.

Legnevezetesebb tárgyat képezte a közgyűlésnek a megye közönsége tulajdonát képező csiksomlyói praetoralis háznak eladása. Ugyanis a megye közönsége 1879-ben, midőn a megyei külépületek jövődöbeli használatát megállapítani célba vette,

többek között elhatározta volt azt is, hogy Csik-Szeredában mint a megye székhelyén építendő megyeház költségeinek fedezése céljából a somlyói volt megyeház az erdélyi róm. kath. statusnak — kinek óhaj-tása volt emez épületet birtokába venni — 40.000 frtért eladassék. A megye által megállapított emez összeget a róm. kath. status igen magasnak találván, a miatt az alkudozás fonalá egészen megszakadt.

A legközelebbi statusgyűlés alkalmával szóba hozatván az épület megvétele, az erdélyi róm. kath. status igazgató tanácsa apellálva a megye közönségének ismert kulturtörökreveire és saját fiai neveltetése iránt folyton tanusított atyai gondoskodására, kijelentette, hogy hajlandó a többször nevezett épületért 10.000 frtot az esetben megadni, ha az minden teher és szolgálmány nélkül a kath. statusnak örökösön átadatik.

A megye közönsége, átlátva a csiksomlyói tanuló ifjuság tarthatatlan szállásviszonyait, első sorban azoknak együttes elszállásolhatása tekintetéből, másodsorban pedig nevelési célokra, a megyeháznak az utóbb jelzett összegért való átadását egyhangulag elhatározta azon esetre, ha m. kir. igazságügyminiszter ur ő nagyméltósága az azon épület egyik osztályában elhelyezve lévő rabokat Csik-Szeredába, mint a törvényszék székhelyére, egy kibérlendő, vagy újból építendő helyiségbe át fogja szállíttatni.

A közgyűlés tudomásul vette a megyei iskolaszék azon eljárását, melynélfogva a szeredai polgári leányiskolánál a jövő 1883/4-ik tanévre beállítandó 4-ik tanítónői állomásra Kaszner Mária okleveles tanítónőt választotta meg, valamint megerősítet, illetve helyben hagyta az ösztöndíjak kiosztása iránti véleményezéssel megbízott ötösbizottságnak azon javaslatát, melynélfogva a 300 frtos katonai ösztöndíjat csikszeredai Gál Gábornak, a selmeczbányai akadémián rendszerezett 300 frtos ösztöndíjat ottan tanuló Puskás Ferencz harmad évet végzett erdős mérnöknek adományozni, 100—100 frt segélyt Péchy Izabella tanítónő képezdei árvalányának és Ádám Pollixéna ugyancsak tanítónő képezdei növendéknek a nevelési alaplól kiszolgáltatni véleményezett. Az 5-ös bizottság ez alkalommal — mint más években történni szokott — nem realis irányu felsőbb tanintézetekbe járó növendékek között segélypénzek kiosztását nem véleményezhette, mivel a megyei nevelési alap múlt évi jövedelmeit több rendkívüli kiadások annyira kimerítették, hogy az év végével nemcsak pénzmaradék nem mutatkozott a pénztárban, de sőt a kiadás mintegy 13.000 frttal haladta meg a bevételt, mely többlet kiadás más megyei alapokból fedeztetett viszsztatérítés feltétele mellett.

Más törvényhatóságok átiratai tárgyalásánál két nevezetes felirat küldését határozta el a közgyűlés és pedig: egyet m. kir. pénzügy- és földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltóságaikhoz a marhasó árának alább szállítása iránti törvényjavaslat készítése, egyet pedig az országyűlés képviselőházához a közigazgatási tisztviselőknek magánügyekben vasuton való utazásaik alkalmával az állami tisztviselőkkel egyenlő kedvezményben leendő részesítése tárgyában.

Végül a községi ügyek között figyelmet érdemlő volt a ditró-putna-tölgyesi ut kiépítésének 1885-ben való megkezdése s annak végrehajtása után a sz.-udvarhely-zetelaka-gyó.-ujfalvi utnak megnyitása iránt hozott közgyűlési határozat.

Gyűlés után a törvényhatósági bizottság tagjainak nagyobb része előzetes meghívás folytán a főispán ur ő méltósága által Csik-Zsögödben saját házában adott ebédre rándultak le, mely a felséges családra, házi gazdára, közigazgatási, törvényszéki tisztviselőkre, a clérus tagjaira s honvédségre mondott felköszöntök közepette a legvidámabb hangulatban folyt le.

Oláh Anial marosvásárhelyi gymnasiumi tanárnak a borszéki „József főherczeg kuf” keresztelése alkalmával 1883. augusztus 11-én tartott

b e s z e d e.

(Vége.)

Még csak egyet. „Küzdelem az ember élete”, mondja a jámbor Job, és mennyire igaz ez! A világba sirva lépünk, és nyögve, fájdalmak terhe alatt hörögve távozzunk abból; a tért, mely a sirt a bölcsőtől elválasztja, az időt, mely a születés és halál közt elterül, többnyire könnyeinkkel áztatjuk s gyakran keserű sohajtásokkal jelöljük. A boldogság, az öröm virága, ha ki is hajt életünkben, virágzása csak rövid, mert vagy a szenvedélyek forró szele perzseli le, vagy a bánkodás esőjében, könnyeinkben vesz el. Ily állapotban mennyi szüksége életünknek, mennyi vágya szívünknek! Ezekkel ugyan kihez fordulunk, ha csak nem az Istenhez, az ő szeretetéhez és hatalmához? Mert igazán üres, szegény a szív, ha nem tud megcsendülni benne az imádság hangja; koldus, mindenkitől elhagyott koldus az ember, ha szükségeiben nem tud atyjához, Istenhez fordulni.

Most kérdem: miért jöttünk ide, eme fenséges, nem emberi kézzel, hanem az örök művész: Isten által alkotott templomba? Én azt hiszem, hogy nem más cél vezetett ide, mint hogy első sorban halál adjunk a népek és nemzetek Istenének, ki gyermekeiről oly atyailag gondoskodik, hogy lehetetlen e gyermeknek józan észszel apját: Istent, e gondoskodásból meg nem ismernie. Másodszor: Ide jöttünk azért, hogy ugyanazon mennyi atyánknak egy kiváló ajándékát új névvel, József névvel jelöljük. A József név a zsidó filológia szerint eredetileg Josua szóból származik, a mi megváltót, szabadítót jelent. S lám, mi e kutat a szabadító, megváltó névvel kívánjuk felruházni. Higgyék el, igen tisztelt hallgatók, hogy az én ellem kiválóan örvend e választásért s a kegyességért mely azt megengedi, mert én e nevet e kuthoz a legtalálóbbnak tartom. Jól tudjuk hogy itt, hazánknak, melyen kívül nincsen számunkra hely, melyben nekünk élnünk és halnunk kell, mondom, hazánknak ugy szolván határpontján, szélén állunk. Midőn tehát hazánk határszélén Istennek egy nagybecsű adományát kereszteljük s azt a magyar honvédelmi hadsereg személyesítőjének, főparancsnokának, a legnagyobb magyar honvédnek: József főherczeg ő fensége kedves nevével jelezzük, akkor szentül meg vagyok győződve arról, hogy itt, hol a különféle nemzetek egyformán áldhatják a mindenek Urát, buzgó imádság epedez mindenikünk ajkán a béke Istenéhez, hogy magyar hazánknak borszéki kincseit s vele a magyar nemzetnek őszinte vendégszeretetét a magyar szt. korona birtokában különféle nemzetek velünk együtt sokáig, utódaink pedig usque ad consummacionem saeculi, világ végéig élvezzék. Ha pedig a politika ravasszága ellenséget küldene e vérrel szerzett hazára, akkor újból kérjük az igazság Istenét, ne vonja meg kegyelmét hi magyar népétől, hanem engedje védelmi erejét diadalra jutni; engedje, hogy hazánk minden határpontja a többi részre nézve valóban Josua, szabadító s az igaztalan ellenséget megrémítő legyen. De midőn e drága hazánkért imádkozunk: vajjon a magyar lojalitás imádkozhat-e a nélkül, hogy a legelső magyar embert, a királyt, kiért minden honfi karja és imája készen áll, imájába ne foglalja? Mondjuk tehát a költővel: „Isten segits, királyok Istene, emeld föl hozzánk a király szívért, hogy értelme legyen, mint napod szeme, hogy végig lássa roppant nemzetét.” Mondjuk az egyházzal: Tartsd meg Ur Isten első Ferencz József apostoli királyunkat és fonséges családját; tartsd meg a dicsően uralkodó dynastiának ma ünnepelt, mindenkor szeretett s ezen, a Te dicsőségre magasztosult ünnepélyén — mint örök becsű távirata mondja — lelkileg részt vevő tagját, a legelső magyar honvédet: József főherczeg. Oh, kegyelmek Istene! engedd, hogy mindnyájan, kik e forrás vizét szűk, általa a Te szeretetedre hevülje-

nek; a külsőszagok népei igyák belőle az általad is kincsekkel megtisztelt és megbecsült magyar hazának becsülését és tiszteletét, a honfiak szeretetét; a tulajdonos községek a józan haladás és felvilágosodás ama szellemét, mely okvetlen szükséges arra, hogy Borszék azzá legyen, mivé Te már a teremtés pillanatában rendeled. Végül, oh, áldás Istene, kériek, áldd meg e közönséget, mely ma irántad való szereteténnek, a közelmúlt inséges napokban pedig felebaráti szereteténnek oly megható bizonyítékát adta.” Amen!

Füüdői levél.

(A torjai Búdörsben.)

A természet egy ritka tüneményével ellátott helyéről, a torjai Búdörsről akarok e helyen megemlékezni.

E helyet látogattam meg én már régebben is, de úgy megismerni, mint most, több alkalmam nem vala. A nyáron hosszabb ideig időztem e helyen, avagy — egy uri ember megjegyzése szerint — inkább nyomorgék. Ugyanis azon uri ember ezen kérdésemre: „Mennyi ideje, hogy itt időzik?” — azt jegyzé meg: „Erre a kérdésre hogy is felelek? Mert időzni nem időztem, de hogy itt nyomorgok, annak már 6-ik napja.”

A mi e hely ritkaságát illeti, meglepő ama barlang, a melynek párja egész Európában csak egy van, Nápolyban. Ezen barlangban folytonosan nagy mennyiségű szén-sav és kénkövény fejlődik; behatolni csak a lélekzet visszatartása mellett lehetséges, mert ha benn valaki lélekzik, azonnal halál fia lesz, mint már azzá levének sokan a lélekzetet vevők.

Meghaltak e barlangban már sokan, részint véletlenül, a kik nem voltak eléggé óvatosak, részint szántszándékkal, a kik életuntak.

A Búdörsben való nyomorgásom ideje alatt is esett a barlangnak áldozata egy Nagy Mihály nevezetű egyszerű székely atyafi személyében, ki, mint becses lapjuk egyik számában is említve volt, a feleségével összeszólalkozott s e miatt ölte magát bele. Halála történt múlt hó 4-én déli 12 és d. u. 3 óra között s eltemették 7-én. Hogy mily rend van itt, arra nézve közlök az ide sietők érdekében és a rendfenntartók örömeire egyet-mást.

Még akad vállalkozó, a ki kihuzza a hullát a barlang elé; de aztán ott elfekhetik egy egész napig is, a mi visszatartja nagy részét a vendégeknek a barlang látogatásától, míg valaki vállalkozik a barlang elől való eltávolítására, mint az említett esetben is megtörtént. De, uram fia! a helyett, hogy olyan helyre tennék, a hol minden vendég tudná s így az irtózók elkerülhetnének, vagy jól félretennék, nehogy valaki véletlenül reabukkanjon, a helyett viszik, mint ez alkalommal is, egy oly óvsény mellé, a mely fel van ugyan hagyva, de rövidsége miatt még most is sokan használják. Ha aztán valamelyik vendég a rövidebb utat választva meglátja és megijed, azzal nem gondolnak. Megtörtént ez velem is, másokkal is. A hullá pedig négy napig hevert ott forró nyári napon, a főösvénytől 8—10 lépésnyire, úgy hogy a vendégek e téren mind befogott orral jártak, s a kik ezen egyszer átestek, a másodsorít kikerülték az által, hogy többé nem mentek a barlanghoz.

Igy történt ez azon helyen, a hol napoként mintegy 150—200 ember fordul meg s akkor, midőn a cholera elleni óvintézkedés a legszigorubb rendelet mellett történt meg mindenfelé; de itt a Búdörsben nem tartanak attól, hogy ily meleg időben ily felügyelet mellett igen hirtelen beüthet a cholera, pedig az illetékes szolgabíró (illetőleg talán segéd-szolgabíró) ur jelen volt a helyszínén.

A negyedik napon aztán (akkor is délután) egyszerűen valami rokonai eltemették, pedig tudomásom szerint senkit, a ki

*) Vonatközli azon áldozatra, melyet a fürdőközség a tekerőpataki tüzkárosultak javára gyűjtésekkel és koncertekkel hozott 569 frt összegben. Szerk.

hirtelen halállal mulik ki, nem volna szabad orvosrendőri vizsgálat nélkül eltemetni. Itt azonban megtörtént ez is. Hogy minő mély sirgödröket ásnak, arról bizonyoságot tesz az, hogy ha az ott levő vendéglősök disznói olyan helyeken, a hova temetni szoktak, turni kezdenek, az orruk a koporsóban akad meg. Már kérem szépen, az ilyen dolgokat még sem kellene eltűnni az illetékes hatóságnak.

Egy másik nagy nyomorúsága e helynek az, hogy nincsenek jó szobái. A vendégek nagy része beteges; eljön azon reményben, hogy itt gyógyírt talál, s kénytelen a deszkabódékba behúzódni, a hol — különösen ha szép idő nincs — még a meglevő egészségét is elveszti. Hogy milyen szobák vannak, arra nézve idézem egy barátomnak hozzám intézett sorait. „Azok a méntelephez hasonló barakkok olyanok, hogy azokban a szél akkor nem ér, a mikor nem fúj, s máskülönben is, ha az ott levő vendégek közül valamelyiknek jó kedve kerekedik s egyet ugrik: az egész talpon van.“ Ebből megérthető, hogy mily szobái vannak; pedig ott a szélesdedes idő ritka, mint a fehér holló. Van, az igaz, alkalmas szoba is mindössze 8; de mi ez a vendégek számára képest? Szerencsések azon családok, melyek ezen nyolcz szobát megkaphatják, míg a többiek kénytelenek a szél torakába épített deszkabódékba vonulni, a melyeket mégis jó drágán kell megfizetniük; mert a mi jó, az nem drága, de a mi rossz, ha olesó volna, még akkor is drága.

Kevés avagy mondhatni semmi gondot sem fordítanak erre a fűrdőre. Sem a barlang, sem a fűrdők, sem az ezekhez vezető ösvények nem tisztogattatnak, pedig minden egyes vendégtől pontosan fölvetetik a használati díj mind a barlangba való járásért, mind a fűrdésért. A barlangban ott hever a hónapos szemét és kavics a bejárók boszankodására. A fűrdőkben hetekig elhever a fenékre lerakodott iszap. Nincs azokban egy fogas, nincs egy szeg, a hova az ember felakassza ruháját. Tükröt s fésűt a fűrdőkben még mikroszkoppal sem lehetne találni. Szóval, nincs itt semmi gond fordítva az egész fűrdőre, s még sincs, ki ez ázsiai állapotnak véget vessen.

Komolyan felhívom az illetők figyelmét ama helyre; ne vegyék azt oly könnyűen az ott megforduló vendégek érdekében.

Almás.

Egy vidéki hangverseny.

Az orbai „Veres kereszt“ főkegyesület f. hó 2-án Kovásznán táncszívalommal egybekötött hangversenyt rendezett, melyen nagy közönség hallgatá végig a változatosan összeállított műsor egyes pontjait. Ritkán van alkalmunk egy ilyen minden tekintetben fényesen sikerült estélyről megemlékezni s midőn ezt tesszük, először is a legnagyobb elismerést szavazunk úgy a rendező bizottságnak, mint a szereplőknek, ezzel akarván némi elégtételt szolgáltatni azon megmagyarázhatlan hideg közönyért, melylyel a nagyjérdemű közönség nagy része (tisztelőt a kivételeknek) az egész előadás iránt viseltetett. Botrányos zaj és lármával s fennhangon való beszélgetés között folytak az igazán nem várt tökélyvel előadott zenedarabok, nemkülönben a műsor egyéb részei is, a mi ép oly zavarólag hatott a műtörtéti közönségre, mint a mennyire lehangoló és elkeserítő a szereplők. Nézetünk szerint, a kinek nincs érzéke a szép zene iránt s nem tud abban gyönyörködni, az ne menjen hangversenyre; de ha mégis elmegy, viseltessék gyöngédséggel azok iránt, kik minden önérdék nélkül sok fáradsággal és áldozatkészséggel igyekeztek egy jótékony cél elmozdítani s az előadás alatt hallgasson; szóval tanusiton oly magatartást, milyent egy nevelt embertől elvárni lehet. Ennyit bátrak vagyunk azoknak a lármás uraknak és urhölgyeknek elmondani.

A mi magát az előadást illeti, minden tulságos dicséret nélkül megadhatjuk, hogy

vidéken, hol felkent művészek nem igen léteznek, ritkán lehet annyi tökélyvel és műziséssel előadott zenedarabokat s oly szép éneket és szavakat hallani, mint ezen hangversenyen.

Az estély legsikerültebb részét Gödri Ilona zongorajátéka képezte, ki kedves megjelenésével s a vidéki zongoravirtuózok modorosságától ment finom, diskrét játékkal teljesen kiérdemelte a pompás virágcsokrokat és a sok tapsot, melylyel a közönség műtörtéti része megtisztelte. Minden egyes számmal a rokonszenv különböző jeleivel halmozta el a szép ifjú alakot a közhírség. Nem kevesebb tetszésben részesültek Nagy Anna népdalai. Szép csengő hangjával annyi érzéssel énekelte el azokat a szép magyar dalokat, hogy még a társalgók zaja is egy időre elnémult. Finta Géza és Dobay Ferencz műkedvelőktől alig várható tökélyvel játszott hegedűn több darabot s játéuk összhang és csín tekintetében semmi kívánni valót sem hagyott fenn. Ifj. Gödri Ferencz „A hajnal regéje“ című saját költeményét szavaltva meleg hangon, érzéssel. Ugy a mű, mely szép költői tehetségre vall, mint az előadás egyaránt dicséretet érdemel.*) Nagy Imre népdalokat énekelte és ez a tapsokból ítélve tetszett; azonban mi a közönség tapsával szemben is bátrak vagyunk kinyilvánítani, hogy e népdalok alig emelkedtek még a középszerűségig is. Nagy Imrénél szép hanganyaga van, de nem tud bánni vele; éneke szokatott, minden élet és kifejezés nélkül, telve helytelen pianokkal és hatást vadászó szertelen fortékkal, fellépése és énekmodora pórás, szóval telve van egy vidéki elbizakodott énekvirtuóz minden ferdeségeivel.

Az előadást táncszívalom követé, mely kiapadhatlan jó kedvvel egész hajnalig tartott. A mennyire ismerettségünk terjedt, a következő szépek neveit jegyeztük fel: Kassai Ilona és Emma, Sternfeld Etta K., Várhelyről, Gödri Ilona, Nagy Anna, Gazda Emma, Bartha Janka, Bodor Irén, Ince Zsuzsanna, Horvát Mariska, Bernáld Irén, Ilyés nővérek, Jakabos Róza, Deák Klára; Gödri Ferenczné, Tóth Béláné, Dobay Lajosné, Tornyai Lipótné stb. és még sokan, kiknek neveit nem ismerjük.

Különös dicséretet érdemelnek az estély rendezése körül: a Veres kereszt-egylet nagyjérdemű derék elnöke Hollai Attila ur, Gödri Ferenczné, és Gál Domokosné urhölgyek, mint rendezők; nemkülönben Horváth Ignác né urhölgy, mint házi asszony, Bartha Janka és Bodor Irén házi kisasszonyok, mint a kik sok fáradsággal és szorgalommal igyekeztek az estélyt fényessé és élvezetessé tenni.

Az országos tanító-gyűlésről. Mezei gazdaság és kertészet tanítása a népiskolában.

Az előkészítő bizottság által kimondatik, hogy:

1. A népiskola egyike azon helyeknek, hol a mezőgazdasági és kertészeti ismeretek terjesztése érdekében legtöbbet tehetni, azért ezen ismeretek elméleti és gyakorlati tanítása a népiskola 3-6. évfolyamában megkezdendő, az ismétlő iskolában kibővíthető.

2. A mezei gazdaság és kertészet körébe vágó elméleti ismeretek az elemi népiskola 3-6. évfolyamában és az ismétlő iskolában a természetudomány tárgyak tanítása kapcsán közöltessenek.

3. A helyi körülmények tekintetével úgy a mezei gazdaságnál, mint a kertészet tanításánál mindenkor a gyakorlati részre fektetessék a főszű, s oly ágai taníttassanak a mezei gazdaság- és kertészetnek, melyek az illető községek gazdasági, éghajlati és talaj viszonyainak leginkább megfelelnek.

4. A gazdaság s kertészet tanításánál a finövéndékeket, illetőleg a mezei gazdaságat a gyümölcsfa-tenyésztés, méhészet, hasznos és kártékony állatok ismertetésére, s általában az állattenyésztésre; a leányoknál pedig, a legutóbb említett ismeretek kivül, a konyhakertészet, virágtenyésztés tanítására s a majorsági állatok tenyésztésének ismertetésére fektetendő a főszű.

*) Lapunk mai száma hozza. Szerk.

5. Borvidékeken a szőlőművelés- és borkezelésre fektetessék a főszű.

6. Az egyes vidéki tanító-egyletek, a mezei gazdasági egyletek véleményének kikérése után, állapítsák meg az egyes vidékek népiskolaiban tárgyalandó gazdasági tudnivalókat.

7. Minden község köteleztessék a mezei gazdaság és kertészet tanításához feltétlenül szükséges területek kihasítására, s ezen tantárgyak sikeres tanításához megkívántató anyagok és eszközök beszerzésére, esetleg a szükséges munkaerő kiszolgáltatására.

8. Az iskolakertben a községek által méhes is állíttassék föl.

9. Az iskolai és népkönyvtárak számára a mezei gazdaság minden ágát lehetőleg felölölő, a méhészetet tárgyaló gazdasági olvasmányok szerzettessék meg, és népszerű felolvasások tartassanak.

10. Addig is, míg a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszterium a tanítóképző intézetek mellé felállítja a már tervbe vett gazdasági mintatelepeket s azok vezetését szakértő erőkre bizza, adassék alkalom néptanítóinknak, hogy azok az okszerű gazdálkodás, kertészet és méhészet intézményének fenntartása mellett, a gazdasági szakiskolákban a rendezendő gazdasági, kertészeti és méhészeti póttanfolyamokon el-sajátíthassák.

Meghívás.

Tisztelettel kérem mindazon birtokosokat, kiknek a Torja vize áradáskor az „Erláb“ alsó részétől kezdve lefelé eső területen szántóik, kaszálók, kertjeik, házaik- s egyéb épületeikben kárt teszen: szíveskedjenek a f. évi szeptember hó 9-ik napján (vasárnap) délután 2 órakor a városi tanácsház nagy termében rövid tanácskozás tárgyát az ugynevezett felső malom (Jancsók malma) gátja, esetleg megvétele fogja képezni.

A szűkebbkörű értekezlet megbízásából

Szotyri József.

Mindenféle.

— Horváth Elek ügyvéd, K.-Vásárhely város egykori tisztí ügyésze, széles körben ismert és tisztelt derék, jellemes férfiú, folyó hó 4-én agytyphusban meghalt. Béke poraira! A család következő gyászjelentést adott ki:

Kézdi-szentléleki Imecs Rózália, már özvegy magyarzsákodi K. Horváth Elekné; m. kir. honvédmegbírt Debreczi Gáborné szül. K. Horváth Julia, férje és gyermekeivel; K. Horváth Rózália, Polixéna és Mária, mint testvérek; magyarzsákodi K. Horváth János és magyarzsákodi Horváth Ignác h. h. alezredes, mint nagybátyjai; özv. Imecs Elekné szül. Horváth Karolina mint anyósa és nagynénje s fia János, ne-jével s gyermekeivel; pávai Vajna Ignác né szül. Horváth Zsuzsanna nagynénje, férje s gyermekei: Domokos, neje- s gyermekeivel, és István mélyen megsomorodott szívvel tudatják, hogy a hűn szerető férj, a fel-dhetetlen testvér és jó rokon: Magyar-zsákodi K. Horváth Elek hites ügy-véd folyó hó 4-én este 10 órakor, élete 46-ik és boldog házassága 16-ik évében agy-typhusban jobb létre szenderült. Idve-zültnek hűlt tetemei folyó hó 7-én d. u. 3 órakor fogtak a róm. kath. szertartás szer-int az altorjai róm. kath. temetőbe örök nyugalomra helyeztetni, hová a résztvevők szomorúan meghivatnak. A boldogult lel-kért az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 8-án d. e. 9 órakor fog az egek Urának bemutatni. Béke lengjen porai felett!! Altorján, 1883. szept. 5-én.

— Egy igen szép ünnepély folyt le f. hó 2-án K.-Vásárhelytől. Reggel 6 órakor indult a 24. honvéd zászlóalj Brassóba 4 heti gyakorlatra. A helybeli polgárság, mely minden időben a legjobb barátságban élt a honvédekkel, melegen vett búcsút az utra kész zászlóaljtól. Pont hat órakor megindult a menet a Rákóczi-induló hang-jai között, kísérv a polgári ifjuság által. A város végén még egy meleg kézszorítás s pár perc múlva csak egy porfelleg ta-kará el a távozó hadfiakat.

— Kézdi-Vásárhelytől kedre virradólag reggel 3 órakor nagy zaj, lármával s segélykiáltások zavarák meg a piaczsári lakosok nyugalmát. Egy vigan eltöltött éjszaka után egy néhány fiatal ember igyekezett ma-gának egy kis testmozgást szerezni, s ke-gyetlenül elpáhozt egy jámbor fiatalembert. Ezen és más hasonló esetekből kiindulva, a városi tanács erőlyes intézkedéseket tett az éjjeli csendzavarások megakadályozá-sára.

Jövőre nagyobb gond leend fordítva az éjjeli őráratokra, úgy szintén a korcs-mákra nézve a zárórák is meg lettek állapítva. Ezen és más idevágó intézkedések keresztülvitelével a városi rendőrkapitány lett megbízva, kinek ismert erélytől el-várjuk, hogy azok pontosan és szigoruan végre fognak hajtatni.

— Hiteles helyről írják lapunknak, hogy a napokban 8 csángó Szalanczról (Románia) a „Veres víz“ nevű határszéli patakból halászván, ismeretlen tettesek — hihetőleg románok — reájok lövöldöztek, s 4 közülük megsebesítették és pedig egyik annyira, hogy életéhez kevés remény van. Ezen véres eset, mint levelezőnk írja, sem fajgyűlöletnek, sem határszéli villon-gásnak nem minősíthető, hanem hihetőleg magánboszu műve.

— Gyuladás. Mult hó 28-án Papolczon Nagy Jánosnál szinte tűz ütött ki. Azon feltűnő gondatlanságból, hogy a forró pa-rázt és hamvat egy, a padlason levő kádba gyűjtötték, a zsindefedélzet lángba borult, mivel a kád meggyuladt. A szomszédok azonban korán észre vévén a bajt, a zsindef leverése által megakadályozták a tűz tovább-terjedését. Azt hisszük, intő példaul szol-gálhatna, ha a hatóság ily feltűnő vigyá-zatlanságoknál az illető tulajdonost az 1879. évi XL. t. cz. 141. §. értelmében szigoruan megfenyítene. Mert ily száraz időben tűz-zel játszani nem tréfa. Ez nálunk az idén már harmadik eset, s még nem okunk; az előjárók tétlenül nézik, s dacára a száraz időjárásnak, a szükséges rendőri in-tézkedés még mindig késik. r. l.

— Eb-düh. Zágóni ifj. Barabás István-nak a napokban két nagy kutyája megdühö-dött s ugyanazon időben nevezettnek 3 drb sertésen is a dühödség jelei mutatkozá, mint gyanusok, a kutyákkal együtt meg-lövezték. Szintén Zágónban a mult héten egyik községi lakosnak egy sertésen mutat-koztak a veszettség jelei. Mint mondják, a tavaszon egy veszett eb fordult meg a fa-luban s talán a sertésesorda közt is, s a gyakori veszettségi esetek hihetőleg ennek a következményei. A község lakói félnek, hogy nagy mértékben fog fellépni a düh.

— Kézdi-Vásárhelytől a Bakk Pál-féle ház hátulso része, mely 2 szoba-, téli és nyári konyha-, kamara, pince- és hűbőből áll, Szentgyörgy-napig kiadandó. Bővebben értesülheti a tulajdonosnénál ugyanott (a csernátóni uton).

A közönség köréből. *)

Győ.-Tekerőpatakon, 1883. aug. 26.

„A ki mások nyomora árán gazdagodik meg, még nyomorultabb, mint a nyomorult.“ Zénó.

A „Székelyföld“ 63-ik számában a „Mindenféle“ rovatban közelebbről e sorok olvashatók: „A győ.-tekerőpataki tűz-károsultak között többen vannak, kik az „Adria“ nevű biztosító intézetnél hat évre oly feltétel alatt biztosítottak, hogy az első év ingyen s csak a következő években áll be a rendes díjak fizetése. Ilyképen a biztosító társaság mintegy 29 ezer forint lévén érdekelve, kiváló dicséretre válik, hogy ügynökeit a pénzzel már a helyszíniere küldötte s a tűzkárosultak között a biztosítás értelmében a károkat már kifizette.

Miután e „kiváló dicséret“ben az elferdítés bélyegét látom, mert e tárgy megvilágosításul szóló adatok — elég fáj-dalom! — másképen beszélnek: lelkiismeretes és állásomtól követelhető kötelem-mek tartom, az igazságot, úgy, a mint van, a mélyen tisztelt olvasó közönség illő tudomására és kellő okulásul, napfényre hozni.

A „Cs. kir. szab. adriaibizto-sítótársulat“-nál, a tekerőpataki tűz-kárt szenvedett szerencsétlen kedves hi-veim épületeiket nem „hat“, hanem „tíz évre“ (ingyenes év nélkül) biztosí-tották, mit a kiállított kötvény és váltójuk igazolnak.

Nem egyezik az igazsággal az sem, mintha említett társulat a kárvalottakkal szemben „22,000“ forint lett volna érdekel-ve, mert a hozzáz bizalommal fordult ke-sérgő hűveim őszinte nyilatkozata és az elő-mutatott kötvényeikből tisztán összeállí-tott biztosított összeg csakis „kilencz-ezer százötven“ (9150) forint tesz ki.

Hogy nevezett biztosító társulat ügy-nökeit a helyszíniere pénzzel kiküldötte, ezt láttam; de hogy a tűzkárosultak közt „a biztosítás értelmében a károkat kifizette“ erre az állításra legyen szabad kinyilvánítani, miszerint fenn tisztelt ügynök urak, hogy minő §. utasítása foly-tán, nem tudom, a kifizetés vagy kármen-tesítésben úgy jártak el, a mint szab. biz-tosító társulat kárvalottakkal szemben soha

*) E rovat alatt megjelent közlemények köz-érdekből díjtalanul közöltetnek. A felelősség azon-ban a beküldőt illeti. Szerk.

Benedek János 200 frt bizt. összegből kapott 72 frt 90 krt, Fodor János 200 frt bizt. összegből kapott 130 frt 90 krt, Bernáld Ferencz 200 frt bizt. összegből kapott 92 frtot, György János 200 frt bizt. összegből kapott 81 frt 50 krt, György Rajmond 200 frt bizt. össz. kapott 94 frtot, Forika Gergely 200 frt bizt. összegből kapott 85 frtot, Forika János (Lászlóé) 200 frt bizt. összegből kapott 146 frtot, Kovács Bertalan 200 frt bizt. összegből kapott 125 frtot, Tatár G. József 400 frt bizt. összegből kapott 247 frt 60 krt, Bencze János 250 frt bizt. összegből kapott 142 frt 10 krt, Róth János 250 frt bizt. összegből kapott 200 frtot. Gyulai József 250 frt bizt. összegből kapott 113 frt 70 krt, Tódor János 100 frt bizt. összegből kapott 82 frtot, Fodor Sándor 150 frt bizt. összegből kapott 80 frt 50 krt, Bernád Ambrus 250 frt bizt. összegből kapott 112 frt 50 krt, Bernád Abraham 350 frt bizt. összegből kapott 146 frt 90 krt, Bernád Anna 250 frt bizt. összegből kapott 96 frtot, Forika Mátyás id. 325 frt bizt. összegből kapott 195 frtot, Kiss Ferencz 250 frt bizt. összegből kapott 130 frt 50 krt, Horváth Antal 300 frt bizt. összegből kapott 150 frtot, Miklós Mihály 25 frt bizt. összegből kapott 21 frt 40 krt, ifj. Péter Rajmond 225 frt bizt. összegből kapott 93 frt 70 krt, György Márton 225 frt bizt. összegből kapott 93 frt 30 krt, Tatár B. János 250 frt bizt. összegből kapott 114 frtot, Tatár Ignác 125 frt bizt. összegből kapott 48 frtot, Forika P. János 800 frt bizt. összegből kapott 145 frt 30 krt, Balogh János 300 frt bizt. összegből kapott 180 frt 11 krt, György Ferencz 325 frt bizt. összegből kapott 144 frtot, Forika Ádám 225 bizt. összegből kapott 88 frt 30 kr, Madaras Alajos 200 frt bizt. összegből kapott 87 frtot, Benedek Erzsébet 225 frt b. összegből kapott 112 frt 50 krt, György Albert 225 frt bizt. összegből kapott 125 frtot, Tatár Antal 175 frt bizt. összegből kapott 73 frtot, Forika M. Ferencz 400 frt bizt. összegből kapott 150 frtot, Pető Nándor 100 frt bizt. összegből kapott 52 frtot, Forika Ezechiél 150 frt bizt. összegből kapott 86 frtot, Bóth Ignác 150 frt bizt. összegből kapott 78 frt 85 krt, Forika M. István 400 frt bizt. összegből kapott 183 frtot, Antal István Tóbi 175 frt bizt. összegből kapott 75 frtot, ifj. Bernard János 225 frt bizt. összegből kapott 104 frt 10 krt. Összesen 9150 frt bizt. összegből kapott 4506 frt 65 kr.

Megvallom, látva községi jegyzőnk sá-
tátkézü s úgy felismerve az előljáráshoz alá-
rását, legjobb akarattal irtam alá nevemet;
de fájdalom! másnap lettem meggyőződve,
nagy minek irtam alá.

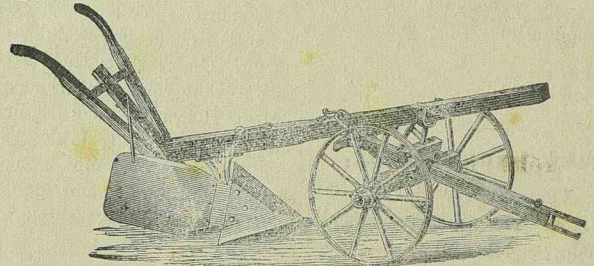
Piaczi árak		Kézdi- Vasar- hely	Csik- Szereda	Gy.-Szt. Miklós
		aug. 23. firt kr	aug. 22. firt kr	aug. 18. firt kr
Héctolter	Buza) tiszta	6 95	6 25	6 —
	) elegy	— —	— —	— —
	Rozs) tiszta	4 40	4 50	5 75
	) elegy	— —	— —	5 —
	Árpa) tiszta	3 80	4 50	4 50
	) elegy	— —	— —	— —
	Zab	2 80	3 —	3 25
	Törökbuza	5 20	4 75	5 25
	Kása) köles	10 —	10 —	8 50
	) árpa	30 —	— —	— —
Kilogr.	Borsó	7 —	5 —	— —
	Lencse	10 —	— —	— —
	Fuszulyka	6 —	7 —	— —
	Lenmag	— —	10 —	— —
	Kendermag	— —	— —	— —
	Bikkóny	— —	— —	— —
	Pityóka	1 40	1 50	1 50
	Marhahus	— 40	— 36	— 44
	Disznóhus	— 48	— 40	— 48
	Juh-hus	— 24	— 28	— 28
Darab	Szalona	— 80	— 80	— 75
	Fagygyu	— 32	— —	— 40
	Malacz	1 —	1 80	— 95
	Lud	— 80	— —	— 85
	Bárány) fejeér	— —	— —	— —
	) fekete	— —	— —	— —
Egy pár csirke		— 65	— 65	— 76
10 tojás		— 20	— 20	— 17

Magyar aranyjárdék 6%	119.10
Magyar aranyjárdék 4%	87.15
Magy. papírbjárdék 5%	85.90
Magyar vasuti kölcsön	138.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	91.25
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	114.—
M. keleti vasuti államkötv. III.	98.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	99.—
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	98.—
Temes-bánati földterh. kötvény	99.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.75
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	99.—
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	97.—
Magyar nyeresémi-sorsjegy kölcsön	113.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110.25
Osztrák járdék papírban	78.25
Osztrák járdék ezüstben	79.—
Osztrák járdék aranyban	99.25
1860. államsorsjegyek	133.50
Osztrák-magyar bankrészvény	837.—
Magyar hitelbank-részvény	293.75
Osztrák hitelintézet-részvény	293.50
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márká	58.40
London (2 havi váltókért)	119.80

Értekezhetni „**Cziffra Ferencz és fiai**“ cégnél Gyergyó-Szt.-Miklóson.

Cziffra Ferencz és fiai.

Legjobb honi gyártmány 5 évi jótállás mellett.

19—30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

Hirdetés.

Van szerencsém tisztelettel tudatni a helybeli és vidéki nagyrődemő közsėggel, miszerint mint huzamos időn át Kolozsvárt működött

okleveles szülésznő
(bába),

jelenleg lakásomat Kézdi-Vásárhelyre véglegesen áttettem s ezen szakmában lelkiismeretes szolgálatomat tisztelettel bátor vagyok felajánlani. Lakásom a III-ik kerületben (kertmegetti utca, 366. házszám alatt) van. Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál fiam Janovits Sándor, borbély.

Konstántinus Jánosné
született Farkas Anna.

2—3

Kincsem-sorsjáték

Budapesten

a m. kir. pénzügyminiszter 16035/1883.

számu engedélye mellett.

1.	főnyeremény	50,000	frt.
2.	"	20,000	"
3.	"	10,000	"
4.	"	8,000	"
5.	"	6,000	"
6.	"	5,000	"

Továbbá 2 nyeremény **4000**, 3 nyere-
mény **3000**, 5 nyeremény **2000** frttal o. é.

Összesen **10,000** nyere
186,000 frt értékben.

A nyerőknek kívánat szerint a nyeremények 20 % adó levonásával kifizettetnek.

Sorsjegyek 1 frtjával kaphatók lapunk kiadóhivatalában K.-Vásárhelytt.